

NAGYBŐJT 5. VASÁRNAP

1-4 oldal

Olv.: Iz 43,16-21 – Fil 3,8-14 – Jn 8,1-11

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Ezen a mai vasárnapon, egyre közeledve Húsvét ünnepéhez, két nagyon fontos fogalommal szembesülünk, amelyekhez mérjük az életünket: az egyik a törvény, a másik a szeretet. A törvény leleplezi a rosszat, a szeretet pedig élteni az életet. A törvény csak arra képes, hogy szembesít bennünket arosszal, de nem ad erőt ahhoz, hogy az ember élete megújuljon és jót is tudjon tenni. Ez a mai vasárnap ebben a kérdésben igazít el bennünket, hogy aztán méltóképpen tudjuk Jézus Krisztust fogadni jövő vasárnap jeruzsálemi bevonulásakor, és aztán lelkiekben gazdag Nagyhetünk legyen, és a szeretet üzenetét hordozó, életünket tápláló Húsvétunk.

Ajánljuk fel ezt a szentmisét a holnap kezdődő Magyarországért. A mai perselygyűjtést a Szentföld javára fordítja az Egyház. Gondoljanak erre a Testvérek, hiszen a Szentföld, amelynek fővárosa Jeruzsálem, a béke városa, a XX. században csak a békétlenségről, háborúkról szólt szinte minden napja. Gondoljunk arra, hogy egy ilyen gesztus is talán felhívja a figyelmet arra, hogy a béke vágyával a szívünkben forduljunk a felé a város felé és a felé az ország felé, amely az üdvösség fáját ültette el a világban, Krisztus keresztjét.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Nagyon egyszerű a mai kérdés, amivel szembe kell néznünk: méréseket kell végezni. Mérjük magunkat a törvényhez és mérjük magunkat a szeretethez. A törvényt Isten adta, a szeretet pedig Jézus Krisztus által jelent meg a világunkban. Jézus nem azért jött, hogy megszüntesse a törvényt, hanem hogy beteljesítse, és ez a mai vasárnap a mi vigasztalásunkra meg örömünkre az isteni törvény beteljesítését állítja elsősorban elé.

Magáról a történetről különösebben nem kell beszélni, miért ismétlem azt, amit hallottunk. Majd a főszereplőkre kicsit visszatérek, a farizeusokra meg az írástudókra, az asszonyra meg Jézusra. Mindenesetre onnan kell elindulnunk, ha érteni akarjuk az üzenetet, hogy a törvény a betű világa, a holt betű világa. Talán a farizeusok meg írástudók faggatására Jézus azért is hajolt le és írogatott valamit a porba, mert a betű olyan gyenge, mint amilyen a porba írt szavak. Jön egy szél és egyszerűen elsöpri mindazt, amit a porba ír az ember.

Éppen ezért nem véletlen, hogy Jézus ilyen kijelentést mond a betűvel, a törvénnyel kapcsolatban, hogy öl, a betű öl, ha csak pusztán a szemünkkel olvassuk azt, ami le van írva. A lélek az, ami él. Jézus azt mondja, nem azért jöttem, hogy megszüntessem a törvényt, hanem hogy beteljesítsem. Nagyon fontos ez is, ez a beteljesítés, de a lényeg az, ami él. Akár a lelket is mondhatjuk, mint ahogy kézzelfogható az életünkben a lehelet, ami az isteni leheletet juttatja az eszünkbe. Az Isten által belénk oltott, belénk árasztott isteni életerőt, de mondhatom akár Isten irgalmas szeretetét.

Talán ez többet fejez ki éppen ennek a mai példázatnak a kapcsán, mert élni addig él az ember, amíg az Isten el nem vonja tőlünk az ő életet adó leheletét, de az irgalom egy egészen más szerepet nyer az ember mindennapjaiban, hiszen élhet az ember, de lelkileg lehet halott. Az irgalom pedig, amely az Isten állandója, minden pillanatban életet ajándékozhat az embernek. Jézus ebben a történetben, bármilyen furcsa, ítélkezik. Jézus elítéli a bűnt, az embert meg

fölemeli. Hol vannak azok, akik vádolnak téged. Senki sem ítél el? Én sem ítéllek el, de menj és többé ne vétkeztél.

Hát ez az, ami az Isten felemelő szeretete, az Isten éltető irgalma, mert Isten mindegyikünket magához akar emelni, és ha ezt értjük, akkor nagyon-nagyon egyszerűen a törvényt beteljesítője a szeretet, az Isten irgalma. Jézus nem megszünteti a törvényt, hanem valamiképpen felülmúlja. És az, ami felülmúlja, az Jézusnak az éltető közelsége, amit Pál apostol a mai szentleckében olyan gyönyörűen kifejezett: mindent szemétnek tekintek, csak hogy elnyerhessem Krisztust és hozzá tartozhassam. Pál apostolnak ez a felismerése, Testvérek, valójában ennek az egész történetnek a konklúziója, mert az Isten nem ítél el senkit, Jézus nem ítél el senkit, csak a bűnt. Az emberhez pedig lehajol és felemeli, és ezzel emel bennünket minden törvény fölé.

Ahogy említettem, a törvény csak regisztrálja a bűnt, de éltető erőt nem ad. Éltető erőt csak az Isten adhat, és Pál apostol ezért tart mindent semminek, mindent szemétnek. Egy a fontos, mindennél fontosabb, hogy ahhoz a Krisztushoz tartozzam, aki az élet, akivel a kapcsolat maga az élet és valójában ennek az egész történetnek az egyetemes üzenete az, hogy mi, ha egymással összetartozunk, akkor Isten akarata szerint az életet kell kiteljesíteni minden emberi kapcsolatnak. Minden emberi kapcsolat értelme, hogy együtt emelkedünk.

Ez kettős szövetség. Szövetség az Istennel, aki az élet és szövetség egymással, akivel összetartozunk Istenben, és semmihez sem mérhető ez a kapcsolat. Testvérek, ennek a mai történetnek ennyi az üzenete: a törvényhez mérjük a bűnt, Istenhez mérjük az életet és mindenki Isten segítségét azért kéri, aki kéri, hogy vele összetartozzon. A törvény, az beleállt az életünkbe, megmér bennünket, Isten pedig szeret, Isten pedig éltet.

Ha a három szereplőt vagy szereplő csoportot nézzük, a farizeusokat meg az írástudókat, gonoszkodnak, hiszen a törvényt mindenki ismerte, az összes szereplő. Ők is, Jézus is, az asszony is, fölösleges volt ezzel a kérdéssel előhozakodni. Nyilvánvaló, azért tették, mert már eldöntötték, hogy Jézusnak meg kell halnia. Mert az embernek sokkal könnyebb mérni magát a törvényhez és a törvényre hivatkozva egymást gyilkolni, mint mérni magunkat az élethez, ami a szeretetet várja el tőlünk. Annak az Istennek a szeretetét fölemelni, aki minket éltet, és hogyha hozzá tartozunk, akkor egy másfajta élet buzog fel ebben a világban.

Az asszony egy szót se szólt, hiszen ő tudta, mi a törvény és némán várta a törvény beteljesítését. És ez a csoda! Az a Jézus, aki nem szól egy szót sem, majd csak azután, amikor a szereplők kinyilvánítják a hamisságukat, álnokságukat, az indulataikat és rádöbbennek arra, hogy helyük sincs itt, és szép lassan eloldalognak, akkor ez a Jézus ítéletet mond a bűn fölött: én sem ítéllek el, de többé ne vétkezzél.

Kedves jó Testvérek, nekünk egyetlen ajánlatunk van ezen a mai vasárnapon: keressük ezzel a Jézussal a kapcsolatot. Esetleges nekünk minden próbálkozásunk, legyünk őszinték, mert nagyon nehéz élő kapcsolatban lenni Istennel és egymással. Az életünk ezeken a kapcsolatokon egyensúlyoz, az Istennel való kapcsolatunkon meg az egymással való kapcsolatunkon.

Vagyis az Isten azt akarja, hogy az ember éljen, és az Isten akkor is azt akarja, hogy az ember éljen, amikor az ember bűnt követ el, amikor az ember gyarló, esendő voltából rosszat tesz. Isten nem ítéli el az embert – szereti. Azzal sohasem azonosul, ami rosszat tesz az ember, de az ember mindig szeretett gyermeke. Ha valamit szeretnénk elhatározni ezen a mai vasárnapon, akkor mindaz, ami ezen kívül van, nem számít. Egyedül ez számít, hogy az élethez mérje az ember magát.

És akkor nem kell itt ilyen háborúkkal foglalkozni, ez az emberi gonoszság műve. Aztán imahadjáratokat szervezünk. Természetesen imádkozzunk, de nagyon jól tudjuk azt, hogy ez... nem is merjük kifejezni, hogy ez a sok imádság hova hullik. Mert az Isten tudja, hogy mire van szüksége az embernek. Minderre nekünk van szükségünk, csak könnyebb sajnálkozni, könnyebb fölháborodni a világunkban tapasztalható hamis erőknél meg gonosz erőknél a hatásait látva, mint az élethez mérni magunkat.

Az elmúlt héten Lengyelországban jártam a mostani problémákkal kapcsolatosan. Csak nagyon halkán mondom a Testvéreknek: bizonyos értelemben irigykedtem rájuk. Mert legalábbis így kívülről az életükbe tekintve egyértelműbbnek tűnt számomra az ő istenkapcsolatuk. Én azt hiszem, hogy nekünk ezen a vasárnapon elsősorban az istenkapcsolatukat kell felülvizsgálni. Akár ezzel a mai szavazással kapcsolatosan is. Hiszen az Isten az életet akarja, és nekünk egyetlen lehetőségünk van: az élet teremtményéhez tartozni és egymással való kapcsolatunkban az életet szolgálni. Ez az üzenet!

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Próbáljunk lelkileg méltóképpen készülni a szent Nagyhétnek a napjaira, annak az üzenetére. Hát, van elég sebhelyünk, ahogy ebben az énekben is kifejeződött. Egyre többet gondolkodom azon, különösen a mindennapjaink története miatt, hogy mi is lehet az üzenete ennek az ideai Húsvétnek. Ha sikerül végiggondolni, ami izgat, akkor valamiképpen azt szeretném üzeni, hogy újra kell értelmezni az istenkapcsolatunkat, a keresztyén életünk küldetését, emberi kapcsolatainkat, a világhoz való viszonyunkat. Hiszen annyi zavaró, félrevezető, hamis értelmezés zuhatagja közepette élünk, hogy talán egyedül ez igazíthatna el bennünket, ha sikerül komolyan végiggondolnunk, újraértelmezni a keresztyénységünket, a keresztyénységünk üzenetét.

Ez a fölhajtás is, ami itt a választásokkal kapcsolatosan van, teljes zűrzavar, ha őszinték vagyunk. Mindenki izgul, mindenki drukkol, de bizony nagyon kevés ember van, aki igazi, Istenre hivatkozó megfontolásból hozza meg a döntéseit. Éppen most a múlt héten Rómából is voltak, a Vatikánból is újságírók, és többek között az egyik azt kérdezte tőlem, hogy mit szólok ahhoz, hogy a Szentatya följánlotta Ukrajnát meg Oroszországot a Szűzanyának. Mondtam neki, hogy nekünk már Szent Istvánunk ezt rég megtette, úgyhogy én semmi rendkívülit nem látok ebben. Nagyon kedves, hogy a Szentatya erre gondolt, hiszen a Szűzanya égi édesanyánk. Csakhogy a mi Szent Istvánunk följánlása egy egész nemzetet meghatározó gondolatiságból született. Most egy ilyen felajánlás persze, hogy megható, megérint bennünket. Csakhogy nem tudom, hogy mennyire élnek ebből Ukrajnában meg Oroszországban. Mindegy, hát milyen eszközeink vannak ebben az értelemben? Egy eszközünk van: hogy az élet oldalára álljunk és ennek a szellemében hozzuk meg a mindennapjaink döntését, aztán ennek kell, hogy hatása legyen – nincs több.

Már három éve nem voltam Videoton meccsen, tegnap elmentem, mondtam, felkészülés a választásra, elmegyek erre a meccsre. És olyan sokan kérdezték: hogyhogy el tetszett jönni, olyan régen nem volt itt? Az egyikük föltette a kérdést: a templomban is sokkal kevesebben vannak, mint ahogy itt a futballpályán? Mondom, körülbelül feleannyian vannak, mint a koronavírus előtti időszakban. Látom, a meccsre is sokkal kevesebben jönnek. Nem tudom persze, kinek mi a motivációja, miért tette föl éppen ezt a kérdést nekem. Kedvességből, nyilvánvaló. Csak ugye, ezek is azért valami mocorgások az emberekben, hogy miért van ez meg az, amire választ keresünk. És én azt hiszem, hogy újra kell gondolnunk az istenkapcsolatunkat, a keresztyénységünket, ha azt akarjuk, hogy el ne söpörjenek bennünket

erről a föld színéről, mint olyanokat, akiknek az üzenetére nincs szükség. Meggyőződésem, hogy egyedül erre van szükség, amit a keresztény értékrend megjelenít a világon. Ugyan mi más? E nélkül csak háborúzni tudunk.

Kedves jó Testvérek! Kívánok mindenkinek nagyon jó felkészülést meg szép ünneplést. Régen nagyon szépen ünnepeltük a Nagyhét szent napjait. Hát most körülbelül a zászló fele, az lankadt, a másik fele úgy, ahogy áll: ennyien vagyunk. Jövő vasárnap, hogyha nem esik a hó vagy az eső... én nem bánom, ha szakad az eső, örülök neki, mert én nem pesti ember vagyok, a pestiek a flasztértől sajnálják az esőt, vagy önmagukat sajnálják, hogy a flaszterre is esik, a falusi ember meg várja, hogy már termékenyítse meg a földet. Tehát ha nem lesz eső és olyan idő van, akkor úgy kezdünk itt a templom mögötti részen, aztán barkaszenteléssel jövünk be ide. Jövő vasárnap Jézus szenvedéstörténetét hallgatjuk végig.

Már most mondom, egy héttel korábban: Nagycsütörtökön 17:30-kor lesz az utolsó vacsorai emlékmise, utána lamentáció. Nagypénteken, április 15-én 15 órakor keresztút, 17:30-kor pedig Urunk szenvedésének liturgiája, régen ezt így mondták: csonka mise. 16-án, Nagyszombaton 7 órakor lesz a Húsvéti vigília ünneplése és a szentmise, tehát nem 17:30-kor, hanem 19:00-kor. 17-én, Húsvét vasárnap 9:00-kor van szentmise meg 11:00-kor itt a kápolnában. Húsvéthétfőn 9 órakor. Ha már kiharcoltuk magunknak ezt a Húsvéthétfőt, akkor azért ünnepeljük keresztényként, ne hagyjuk el a szentmisét. Nem szeretem a négynapos ünnepeket vagy munkaszüneteket. Terikétől megkérdezte egy idejárom ember, talán nincs itt, hogy szentmise azért lesz? Ez is az értelmezések világa, úgyhogy Testvérek, ünnepeljünk a Nagyhéten és legyen egy újraértelmezése mindezeknek a szent eseményeknek!

+ *Á L D Á S* +